

De Concursu & Cumulatione actionum Conclusiones:

<https://hdl.handle.net/1874/428360>

De Concurſu & Cumula-
tione actionum Concluſiones:

Q V A S

Adiutore Deo Trino & Vno:

P R A E S I D E

C L A R I S S I M O
C O N S V L T I S S I M O Q V E V I R O ,

D. MATTHÆO ENTZLINO, I. V. DOCTORE
*celeberrimo, ac LL. in inſubta Tubingenuum Academia, Pro-
feſſore ordinario, Domino ac Praeceptore ſuo officioſè ho-
norando, pro ingenij viribus, ad 9. diem De-
cembris, publicè tutari ac defende-
re conabitur*

M. IOHANNES LVDOVICVS
König Tubingenuſis.

T V B I N G A E,
Apud Georgium Gruppenbachium.
M. D. L X X X V I.

MAGNIFICO AC
AMPLISSIMO VIRO D. IOHANNI

Schultero, I. V. D. praclarissimo, & Illustrissimi Principis
VVirtembergiaci Cancellario dignissimo, Domi-
no mecenati ac affini suo obser-
uanter colendo.

DVæ res sunt, Magnifice ac amplissimè vir, quibus ius nostrum potissimum colitur: Legum diligens cognitio: & earundem dextra ad usum accommodatio, quarum hæc in praxis, illa in theoria consistit studio ac industria. Vt autem utraque sua fulget ac præstat dignitate, ambæ tamen coniunctæ nihil non præclari efficere solent: ita omninò necessum est, vt quæ in Iureconsultorum Scholis traduntur, aptè ac vtiliter in forum deducantur. Hinc præcepta absque vsu parum proficere dicuntur: Neque enim medici, nec imperatores, nec oratores, quamuis artis præcepta perceperint, quicquam magna laude dignum sine vsu & exercitatione consequi possunt: Sic quoque Iuris obseruandi præcepta traduntur quidem, vt cognoscatur id ipsum: sed rei magnitudo summaque necessitas usum quoque in primis desiderat: vt Iuris ac Legum ex certis præceptionibus gnari, in foro etiam vel addendo vel deducendo, quantumcuique debeatur ritè intelligamus. Equidem cum iam per aliquot annos in Iuris peritorum atque doctorum Scholis versatus sim: & industria ac fidelitate præceptorum meorum, omni obseruantia cultu honorandorum, Legum præcepta, Iurisque fundamenta, qua potui diligentia degustarim ac perceperim: tandem etiam propius ad praxeos studium accedendum, studiorumque meorum publicum aliquod specimen edendum putavi. Itaque non ita pridem ab amplissimo Iuridicæ facultatis nostræ Collegio, disputandi copia impetrata ac concessa, materiam hanc de concursu & cumulatione actionum, certis quibusdam conclusionibus comprehensam, discutiendam publice proponere libuit. Hunc autem qualemcunque meum conatum A. T. Dignitati in primis commendare, & hæc præsentis Theses A. T. Dignitari ideo potissimum dedicare & inscribere volui: quòd A. T. Dignitatem, vtpote Diuæ Iustitiæ iustissimam administratricem, hoc Iuris studium summo studio amoreque profsequi scirem. Atque etiam, si quid est, quod ego in hoc disciplina genere profecerim (quod quidem perexiguum esse iudico) eius A. T. Dignitatem & authorem & confirmatorem & paternum fidelissimumque admonitorem semper mihi extitisse, fateor. Accedit eò, quòd A. T. Dignitas sua beneuolentia ac singulari fauore parentes meos totamque nostram familiam ita amplectatur, vt me quoque sub eodem A. T. Dignitatis fauore comprehensum esse, plurimis argumentis hæcenus cognouerim. Ideoque eo confidentius A. T. Dignitati has meas primitias pro qualicunque animi mei gratissimi significatione mitto: eoque officiosius A. T. Dignitati me commendatum amplius commendando, omnem debitam gratitudinis promptitudinem submisisse offero. Vale.

A. T. D.

Studiofissimus

M. Ioh. Ludouicus König.

DE CONCVRSV ET

Cumulatione actionum.

VM de actionum concursu tractatio in ardua & confragosa disquisitione versetur: itemque de plurium actionum cumulatione frequentes admodum in foro disputationes agitari soleant: proinde de vtroque Conclusiones sparsim traditas in præsentiarum excutiendas proponere libuit.

DE CONCVRSV ACTIONVM.

Conclusio 1.

T initio: Si plures rei persecutoriæ actiones de eadem re mea concurrant, vna aliam tollit. Nam conditio furtiua absorbet commodati, itemque locati actionem: vt & rei vindicatio hypothecariam & personalem ex Testamento actionem.

2.

Idem iuris est: si plures rei persecutoriæ ex vna causa, de eadem re mihi debita concurrant, & omnes eiusdem sint quantitatis: nam si vna sit lenior, altera grauior, & prius leniori egeris, superest grauior in id, quod amplius est in ea.

3.

Si igitur prædia mihi vendideris: & conuenerit, vt aliquid facerem: & si non fecissem, pœnam promiserim:

rim: antequam pœnam ex stipulatu petas, ex vendito agere potes: si consequutus fueris, quantum pœnæ nomine stipulatus esses: te agentem ex stipulatu, doli mali exceptio submouebit: si verò ex stipulatu pœnam consequutus fueris, ipso iure ex vendito agere non poteris: nisi in id, quod pluris tua interfuit, id fieri.

4.

Si quoque à socio pœnam quis stipulatus sit, eamq; actione ex stipulatu consequutus fuerit: postea pro socio agendo hoc minus accipiet: pœna ei in sortem imputata.

5.

Si item fuerit actum communi diuidundo, non tollitur actio pro socio: quia pro socio & nominum rationem habet, & adiudicationem non admittit. Sed si postea pro socio agatur, hoc minus ex ea actione consequitur, quàm ex prima actione consequutus est.

6.

Quod si autem rei persecutoria actiones de eadem re ex diuersis causis mihi debita concurrant: vna alteram non consumit. Nam si quis velit ex alia causa Tributoria agere, & ex alia causa de peculio, audiendus erit.

7.

Similiter si is, qui Stichum dari stipulatus fuerit, heres extiterit ei, cui ex Testamento idem Stichus debebatur: si ex Testamento Stichum petierit, non consumet stipulationem. Et contra: si ex stipulatu Stichum petierit, actionem ex Testamento saluam habebit: quia initio ita constiterunt hæ duæ obligationes, vt altera

tera in iudicium deducta, altera nihilominus integra maneat.

8.

Ad eundem modum, si is, qui venditorem obligatum habebat, ei, qui eundem venditorem obligatum habebat, hæres extiterit, duæ actiones in eiusdem persona concurrunt: propria & hæreditaria. Et debet hæres institutus, si velit, separatim duarum actionum commo-
modo uti: & ante aditam hæreditatem, proprium venditorem convenire: deinde, adita hæreditate, hæreditarium. Quod si prius adierit hæreditatem, vnam quidem mouere actionem potest, sed ita, ut per eam vtriusque contractus sentiat commodum.

9.

Porro pœnales actiones de eadem re ex pluribus factis concurrentes, alia aliam non consumit. Ut, si quis eundem hominem surripuerit & occiderit: actio furti, actionem damni iniuria non perimit. Vel si quis eandem rem surripuerit, modò manifestò, modò nec manifestò: actio furti manifesti, non consumit actionem furti nec manifesti.

10.

Quod si verò ex vno facto plures descendunt actiones pœnales: veluti, si quid Publicanus abstulerit, tenetur ex edicto de publicanis in duplum, & actione furti: Item, si quis rem rapuerit, tenetur & furti, & vi bonorum raptorum actione: Item, si quis seruum iniuriosè verberauerit, incidit in Aquiliam & iniuriarum actionem: omnibus agi posse post magnas varietates obtinuit.

11.

Verùm, si prius leniori egeris, in id tantum, quod in

A 3

altera,

altera, grauiori scilicet, nondum mota amplius est, ea experiri integrum est: si verò grauiori priùs egeris, altera lenior consumitur.

12.

Cæterùm, si actio merè pænalis cum rei persequutoria concurrat: veluti, si actio furti concurrat cum conditione furtiua, vel actione pro socio: altera alteram non tollit.

13.

Quod si autem pænalis actio mista, quæ arbitraria est, concurrat cum rei persequutoria, tunc per illam hæc omninò tollitur, & contrà. Sic per in rem actionem restitutoriam, vel de dolo, tollitur actio quod metus causa: & per actionem tutelæ, vel conditionem furtiuam, tollitur actio rationibus distrahendis.

14.

Sin autem concurrat actio pænalis mista, quæ arbitraria non est, cum actione rei persequutoria, per hanc illa non tollitur omnimodò: in id namque superest, quod amplius in ea est. Sic per conditionem furtiuam, non tollitur omninò vi bonorum raptorum, vel L. Aquiliæ actio: sed hæ actiones in id supersunt, quod amplius in ijs est.

DE CVMVLATIO- ne actionum.

15.

Cvmulationem actionum Iure Ciuili comprobaram esse, certum est.

16. Estque

16.

Estque permiffa, fi & res & caufa petendi, & actiones fint diuerfae: & fimul fubfiftere & tractari poffint.

17.

Vnde actio ex vendito in decem, & certi conditio ex mutuo in viginti, rectè in eodem libello copulantur.

18.

Poffefforium quoque & petitorium rectè connecti poffunt: fiue agatur de adipifcenda, fiue recuperanda poffeffione. Quin imò & interdictum retinendae poffeffionis cum petitorio coniunctionem quandoque admittere putamus.

19.

Similiter & actio iniuriarum & L. Aquiliae actio rectè cumulantur.

20.

Connecti quoque poffunt reftitutio in integrum & rei vindicatio.

21.

Quod fi autem huius generis actiones fimul fubfiftere & tractari nequeunt: veluti, fi abfolutoria in vna actione abforbebit & tollet alteram actionem: Cumulatio fieri nequit. Nam, fi fundum Titianum à te petam, eumque meum effe intendam; & praeterea petam viam ad eundem fundum, per fundum tuum Sempronianum, obijci mihi, quoad viae petitionem, exceptio potest. Non aliter enim viam mihi deberi probaturus fum, quàm prius probauerim, fundum Titianum meum effe.

22. Sed

Sed etsi fundi, quem tu proprium tuum esse dicis, partem abs te petam, & velim simul quoque communi diuidendo agere sub eodem Iudice: Item, si eius fundi, quem tu possides, & ego vt proprium meum abs te peto, simul fructus condicere velim: exceptio mihi obstabit. Priùs enim de proprietate constare oportet, quàm huiusmodi iudicijs experiri.

Actio tamen personalis, si de ea constat, & hypothecaria rectè cumulantur.

Permittitur etiam hæc actionum cumulatio, si res eadem ex diuersis causis alia atque alia debeatur actione: quarum vna, solutione & perceptione facta, non tollit ius alterius actionis.

Veluti, si fundum Tusculanum à Titio petam propria actione ex empto, item hæreditaria actione, quòd Sempronius, cui hæres extiti, similiter eùdem fundum à Titio emit: vel si ex stipulatu à Titio Stichum petam, quia cum mihi dari stipulatus sum, item actione ex Testamento, quia hæres extiti ei, cui ex Testamento idem Stichus debebatur.

Si verò huius generis actiones se inuicem excludunt, non cumulantur in eodem libello: quales sunt duæ actiones ex Testamento de eadem re ex duobus testamentis legata: Item, condictio certi ex mutuo & actio de constituta pecunia: mutuo scilicet in constitutum conuerso.

27. *non est in re ipsa*
Cæterùm, si actiones quidem & res sint diuersæ, at
causa petendi eadem, ita vt absolutoria in prima actio-
ne productura sit exceptionem rei iudicatæ in altera,
cumulatio non admittitur. Vtpote, si actione furti ad
duplum vel quadruplum aduersus te consistere velim,
& simul in eodem libello conditionem furtiuam
proponere, non audior.

28. *non est in re ipsa*
Actionem tamen iniuriarum ad Palinodiam (quæ
criminalis non est) cum actione iniuriarum ad æstima-
tionem cumulari posse, receptum est.

29. *non est in re ipsa*
Porro, si actiones diuersæ sunt, sed eadem res & ea-
dem causa petendi, ita vt electione vnius actionis alte-
ra tollatur, sine dubio non admittitur cumulatio.

30. *non est in re ipsa*
Nam rei legatæ nomine competunt legatario actio
personalis ex Testamento, actio hypothecaria & vin-
dicatio: at his omnibus simul vti legatarius non po-
test, sed harum vna duntaxat contentus esse debet.
Vnde hæ actiones cumulari nequeunt: nisi de perso-
nali actione constet: tunc enim huius cum hypothe-
caria actione cumulationem admittendam esse, vt in
thesi 23. affirmauimus, etiam nunc censemus.

31. *non est in re ipsa*
Creditores quoque, qui contrahunt cum filiofam:
vel seruo in merce peculiari, sciente patre vel domino,
duas actiones aduersus patrem vel dominum habent:
actionem de peculio scilicet, & actionem tributoriam.
Verùm eligere debent, qua actione experiri velint:

B

non

non etiam vtraque vti possunt. Vnde hæ actiones non
rectè copulantur.

32.

Postremò actiones quæ secum pugnant: veluti que-
rela inofficiosi Testamenti, & actio, qua Testamentum
dicitur non iure perfectum: Item, petitio hæreditatis,
& interdictum quod legatorum: malè coniunguntur:
nisi actor probabiliter dubitet de genere actionis: quò
casu huiusmodi actiones cum protestatione cumula-
tionem patiuntur.

33.

Hinc etiam cum rei vindicatione actio Publiciana
eodem in libello simul edi & proponi potest.

34.

Postremò si ex eadem causa actio civilis & crimina-
lis nata sit, cumulatio earum eidem non permittitur:
nisi vna principaliter instituta altera inci-
denter moueatur.

F I N I S.

Tubingæ,

Anno 1586.

1734577

OCN 68511510

Tubridu T

Anno 1800